

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

levele felbontatlanul vissza...

GAZDASÁG.

Magyarországi vásár híj... 1 m. 16 zor kurta 30-52 frt...

GAZDASÁG.

Magyarországi vásár híj... 1 m. 16 zor kurta 30-52 frt...

GAZDASÁG.

Magyarországi vásár híj... 1 m. 16 zor kurta 30-52 frt...

Magyarországi vásár híj... 1 m. 16 zor kurta 30-52 frt...

Magyarországi vásár híj... 1 m. 16 zor kurta 30-52 frt...

Magyarországi vásár híj... 1 m. 16 zor kurta 30-52 frt...

Magyarországi vásár híj... 1 m. 16 zor kurta 30-52 frt...

Magyarországi vásár híj... 1 m. 16 zor kurta 30-52 frt...

Uj emberekre, uj politikára van szükség.

Még azon párt tagjai is, mely a legközelebbi gyásos eredményű gazdálkodási rendszer támogatója volt...

A központosítási rendszer megteremtése azon gyümölcsöket, melyek a társadalmi tudomány tanítása szerint...

A roppant nagy számú kormányhivatalnoksereg, mely a miniszterek ujjmutatására kénytelen mozogni jobbra-balra...

De bármily hangzatos szavakban ismertetnén is el a mult idők embernemlékét...

Avagy hallottunk-e szájból egyetlen szót is, mely Magyarország inségre juttatott, siralmas állapotát gyökeresen kíváná javítani?

Hallottunk-e csak egy árva igét arról, hogy bevallani merészelnek, mikép bajaink főforrása az Ausztriától függővé tett állami helyzetünk...

Nem soroltak-e el ezer meg ezer módot, arra nézve, hogy mikép kelljen nevelni adóinkat; hogy mikép kell magunkat megadóztatnunk?

De arra, hogy az Ausztria irányában vér és pénzadóval elviselhetlenné tett szolgáló állapotot kell első sorban könnyíteniünk...

Pedig a rossz gazdálkodás mellett, deficizitünk, nyomorunk fő oka abban rejlik, hogy azon óriási kötelezettségeket nem bírjuk, melyeket bölcsenink nyakunkra vállaltak Ausztria irányában!

Avagy azok a jobboldali bölcses csak kockáztattak-e egyetlen szót is, mely elárulná, hogy az egyedüri-kódó osztrák nemzeti banktól független nemzeti bankot alapítsunk?!

Mindezen törekvés oly messzeáll tőlük, hogy azokra még tán álmaikban sem mernek gondolni.

Tehát a régi nyavalyát, ódon, más siker nélkül kipróbált gyógyszerekkel óhajják és remélik meggyógyítani!

Hiu törekvés! Az időnek lelke megirtózt már azon gyógyszerektől, melyek csak kurzusolásra valók, de gyógyításra nem; s undorodva fordul el a néreggyártóktól, kik csak ölni tudnak szereikkel, de elveníteni nem képesek.

A szenvedő haza érdekei, a betegség macakassága új gyógymódot és új orvosokat követelnek!

És a régi doktorok, mig megrögzött szokásaikkal elavultak az új kor számára, nem változtathatják át régi természetüket.

A társadalmi tudomány elvei nyomán gyökeres változásnak kell beállni, hogy a régi, megrögzött nyavalya a nemzetestéből kivigassék.

Uj emberekre, uj politikára van szükség!... Legelső sorban oly elemeknek kell elfoglalni a tért, melyek mindenelőtt állami függetlenségünk biztosítékai meg-alapítását eszközölké, s e tekintetben senkinek kegyért, senkinek szép szemé-ért nem alkuszunk le a nemzet jogait!

Olyan államférfiakra van szükség, kik vér és pénzadóinkat a nemzet javára képesek értékesíteni.

És ez idő nincs, nem lehet már mesze; mert a kormánypárt feloszlásában rejlik ez új elemek életheiraja.

Ez idő eljön, feltartóztatlanul, — természetes léptekkel, vagy rohanban, — de rövid időn eljön.

— A 48-as párt lapjának szerkesztését Szederkényi Nándor vette át.

— A pártok elnevezése kérdését fejtegeti a „Szombati Lapok” többi száma. Helyteleníti a mai elnevezéseket, s újakat sörget. Szükségének tartja a reformot, főleg azon időre tekintettel, midőn a mostani kormánypártot az ellenék váltja fel a kormányon.

— A Deákpartól néhányan külön értekezletet tartottak, s ott megbeszélést a 21-es bizottság teendőit s az ország pénzügyi helyzetét.

— Tul a Lajtán. Bécsben tegnapelőtt, vasárnap foglalták az „Osten” című hetilap legújabb számát s pedig Heine egy költeménye miatt, melyben célzást láttak Unger miniszter ellen. Ehez sem kell kommentár.

A 21-es bizottságból. — 8-ik ülés. — A 21-es bizottság tegnap kezdte meg ketős üléséit.

Szapári belügyér a kormányelnök névben kijelenti, hogy a kormánytól kért kimutatások már annyira készen vannak, hogy azok a következő napon előterjeszhetnek.

Következik a napirend. Első szónokul Möriz Pál áll fel, ki a földhitelnek nyújtandó segélyről és a bankjegyek szaporításáról, — utóbb a magyar jegybank felállításának szükségéről beszél.

— Királyunkat tegnap este 10 órára várják Budapestre.

— A központi ellenzéki kör vasárnap tartá közgyűlését. A jelentésből felemlítjük, hogy a körnek 273 tagja van.

— Möriz után Somsich Pál beszélt s beszéde végén határozatlanul három albizottság kiküldését indítványozta a miniszteriumok költészeteseinek megvizsgálására s javaslatok tételére mind a rögtön szükség, mind a decen-traliszt szempontról.

— Korszellem és divat. — Társadalmi ezükt. — (***) Azt mondják, hogy az anyagi világ a szellemi előhaladás alapja. S ez tagadhatla-

— A 21-es bizottság tegnap kezdte meg ketős üléséit. Szapári belügyér a kormányelnök névben kijelenti, hogy a kormánytól kért kimutatások már annyira készen vannak, hogy azok a következő napon előterjeszhetnek.

Következik a napirend. Első szónokul Möriz Pál áll fel, ki a földhitelnek nyújtandó segélyről és a bankjegyek szaporításáról, — utóbb a magyar jegybank felállításának szükségéről beszél.

— Királyunkat tegnap este 10 órára várják Budapestre.

— A központi ellenzéki kör vasárnap tartá közgyűlését. A jelentésből felemlítjük, hogy a körnek 273 tagja van.

— Möriz után Somsich Pál beszélt s beszéde végén határozatlanul három albizottság kiküldését indítványozta a miniszteriumok költészeteseinek megvizsgálására s javaslatok tételére mind a rögtön szükség, mind a decen-traliszt szempontról.

— Korszellem és divat. — Társadalmi ezükt. — (***) Azt mondják, hogy az anyagi világ a szellemi előhaladás alapja. S ez tagadhatla-

— A 21-es bizottság tegnap kezdte meg ketős üléséit. Szapári belügyér a kormányelnök névben kijelenti, hogy a kormánytól kért kimutatások már annyira készen vannak, hogy azok a következő napon előterjeszhetnek.

Következik a napirend. Első szónokul Möriz Pál áll fel, ki a földhitelnek nyújtandó segélyről és a bankjegyek szaporításáról, — utóbb a magyar jegybank felállításának szükségéről beszél.

— Királyunkat tegnap este 10 órára várják Budapestre.

— A központi ellenzéki kör vasárnap tartá közgyűlését. A jelentésből felemlítjük, hogy a körnek 273 tagja van.

— Möriz után Somsich Pál beszélt s beszéde végén határozatlanul három albizottság kiküldését indítványozta a miniszteriumok költészeteseinek megvizsgálására s javaslatok tételére mind a rögtön szükség, mind a decen-traliszt szempontról.

Hirdetési díj: Őtásasos petisortért 5 kr. Nagyobb terjedelmű, mint szintén több ikbeli hirdetések, alkú szerint a leg-olcsóbb árért. Bélyegdíj: minden beíratásért külön 30 kr. „Nyit-tér”-en megjelölt közlemény öt-hasasos sorra 15 kr. Nérvagy bementetlennel beküldött köz-iratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adnak vissza.

Az 1873-dik év végén a birodalom mindkét felében az ecompte- és kölcsönzlet ösz-szege 237.3 millió frt volt, s a magyar hitel rendelkezésére pedig a fiókokban összesen 60.1 millió állt, melyekhez ha hozzászámítjuk azon 12.5 milliót, melyet az 1873-dik év végéig akár kizárólag, akár leginkább magyar érdekek támogatására a bécsi bankpénztárnak utalványoztakak, az öszszeve 72.6 millió frt, azaz a nemzeti bank által nyújtott öszszes hitel 30.6 százalék tezi.

A jelentésben említettük továbbá, hogy a pénzügyminiszter kívánatára Bécsben s a fiókok székhelyein a bank általános az állami előle-gezési pénztárak kezelését, valamint, hogy fontos okok szükségessé teszik a kamatlabá felmentése a zártszámadással. Kockázataiva van váltóiban: Debreczre 27.000. Temesvárra 171.117 frt. A bizottság ebből kiindulva szük-ségnek tartja, hogy a magyarországi fiókokra ezután is e bank központi kormányzata gyakorolja a legfőbb befolyást.

Megválasztott bankigazgatók: Engel. Egy részvényes (dr. Tremel) azt kérdi, miként áll a pár az államnak kölcsönzött nyolc-ven millió tárgyában, mely ügyre nézve a je-lentés semmi felvilágosítást nem nyújt? Az elnök azt feleli, hogy a pár meg van nyerve, az érdemleges tárgyalás is megkez-dett; de a pillanatban, midőn a bank oly ki-váló fontos tárgyalásokban áll a kormányval, ezt az ügyet nem sürgetheti nagy erővel. A pár esélyei olyanok, hogy nem lehet elvesz-teni, s az mintegy tartalékl szolgái az állam-mal folytatott tárgyalásokban.

Hirlapirodalmunk. III. A vidéki sajtóról szólnán, nézetünket a politikai s szépirodalmi irányzatok felől, ösz-pontosanunk kell, — mert a vidéki hir-lapok hitatása: rövid, de vékony kivonatban, az olvasó elé terjesztetni minkedttök.

All az, hogy vidéki lapjaink között nagy sokra tudnánk rámutatni, melyek nem felelnek meg kellőleg hitatásuknak. (Ónálló véle-ményünk csak ritka lap nyilatkozatát s be kell vallanunk, hogy ez mind azért van, mert fe-lének atóli, hogy függetlenség iránti törekvésük-ből kifolyó szabad nyilatkozataik egyik vagy másik partnál, társadalmi körnél nem fognak vizsgálóra találni s így — az anyagi támoga-tás is megszűneud részörlök.

Ha hidegen fontolóra vesszük e körül-ményt, nincs rajta mit csudáljunk. Vidéki lap-jainkat majdnem kivétel nélkül magán embe-rek tartják fenn — s nagyon nevétség volna az képzelnünk ezekről, hogy a lapot haszon-reményében indították volna meg.

A ki lapot állit, minden esetben bir-anyni jzán észsel, hogy fel foghatja azt, mi-szerint hazánkban, a vidéken alig lehet lapot szerkesztetni ugy, hogy az anyagi jövedelmé-zet biztosítson. Őszellen embereknék tartjuk az illető kiadókat, kik a jó haszon mellett, csak is azt remélik, hogy tapintatos szer-kesztés mellett nem fognak rázártni a lapra.

A szellemi érelem, az elismerés a mai világban igen ritka dolog s ép azért — drága. — Igen sokat kell küzdeni, s roppant ta-pintat kell hozzá, hogy a vidéki lap fen-tartathassa magát.

Mert olvasó közönségünk napjainkban igen sokat, — lehet hogy csak annyit, a mennyi abba való, — vár a hirlapoktól. De valjuk be öszintén, hány oly vidéki lap van hazánkban, mely ez általános igénynek megfelel.

Távol legyen tőlünk minden gyanúsító czélzás. Érezze szavaink súlyát, a kit illet. Olyan különösnek tűnik fel az ember előtt, ha valamely vidéki lapot kezébe vesz s nem tud mit olvasni belőle; egyik fele valamely régi kivágás, mit napok előtt olvasának egy vagy más lapban s itt ujra ráismernek; másik fele rendszertart polemia, egyes magánemberek üres szószaporítása, vagy jobb esetben hirdetés. Ily esetben aztán nem csoda, ha elmarad a pár-tolás a közönség részéről.

kapitány, lehet, jól sejt, s e gondolatra ösz-szeborzadt. A kapitány látta szavaink hatását s azon volt, hogy a beszédet más irányba terelje. Arra figyelmeztet mrs. Darcie, hogy kora-reggel, a szokottól ko abban kellend felé-külnie. Mrs. Darcie egy ideig sokkal inkább el-volt saját gondolataival foglaltva, semhogy va-lami máshoz — nagy érdeklőséget tanu-síthatott volna. A Nora és Herbert közti né-velvő ragaszkodás, mit hátráttni nem vála-képes, ócsorolói pedig nem mert, számára ki-nos aggodalmak forrása volt, miáltal ily ösz-szekürtetés az aya beleegyezését megnyer-hetné s reszkettett nagybüki forró 178-8-8-leánya szerencséséért, kinek szeretetteljes je-lenése szívtét oly teljesen meggyertte.

(Folyt. következik.)

TÁRCZA.

„VÉSZMADÁR.”

Regény a tegezerészetből, három kötetben. — Irta a „Rockingham” szerzője. Fordította Kompolthy Fivador.

Masodik kötet. — IX. rész.

(51-ik folytatás.)

Mrs. Darcie a legnagyobb örömmel fo-gadta el az ajánlatot, hogy a „Brillant”-tal visszatérjen a Capra. Ugy vette föl a dol-got, hogy szenvedéseinek így hamarabb vége-lesz. Ezen pedig csak örülhetett. Ha tudta is, mennyire szereték egymást Herbert és Nora, nem engedheté, hogy továbbra is a „Vészma-dár”-on maradjanak. Darcie asszony az asztalon ült s pár sor-nyí levelet írt Barham asszonynhoz. Ebből megköszöné neki tett s teendő zsvességeket, s reményét fejezte ki a főött, hogy mihamarabb együtt lesznek a hajón. Sir Edward biztosítá őt arról, hogy Dar-cie tábornagy urat Capon fogják találni. Ugy-

hallá legalább, hogy családját akará meglátog-atni s talán már a Cap-on is van. Valószínű volt, hogy a „Fra Diavolo” is megérkezett má-r oda s így a tábornagy ur bizonyára értesült már arról, mi családjával a „Thames”-en történt. — Az önök megérkezése nagy meglep-tésben fogja részesíteni a tábornagy urat, — mondá Herbert mrs. Darcie-hez fordulva — s reményem van ahoz, hogy ön is jól fogja ma-gat találni ferje körében. Örülök, hogy sze-rencsés lehetek önt s kedves lányait hajómra venni.

Irák közben mindkét hajón megtörténtek az előkészületek a hölgyek átköltözésére. Daunton kapitány is felkelt ágyából s a földéltre lépett. Mrs. Darcie melegen üdvözölte a kap-itányt a földéltre. — Örülök, — ugymond — hogy egész-sége ismét helyre állt. Szeretném azonban, ha jobban kímélné magát s nem fárásztaná be-veg tagjait, adja az eg, hogy ne soká tartson a távolról s hogy önt mihamarab visszintá-suk a Cap-on.

A kapitány nem volt barátja az ilyes ömlongásoknak; hallgatva fogadá a jó asszony szives kívánatát. Örömmel sietett ugy, a hogy lehetett a kajütö-be, hol Herbert s Nora vártak rá s mrs. Darciera. Más vendéget nem hívtak öszse. Min-dnyájan érezték, hogy ez az utolsó találkozás

— hogy ezután el kellend válniok. Nora és Her-bert hallgatva ütk egymás mellett. Oly sok mondani valójuk volt s még sem jött ki szó-jaikakon. Boldogtalannak érezte magát mind-egyik — és ugy is néztek ki. — Az a boldogtalanság pedig különös termé-szeti volt. Ugy tetszett nekik, mintha ezt nem cserélnék föl más ember boldogságával. Nagyon meg voltak elégedve e fájdalommal s ha sze-mek véletlen találkoztak, örömmosoly vonult el ajkukon.

Egyezre gyönyörű dallam üt meg fölé-iket. Angol népdalok egyikét játszá a „Bril-lant” zenekara. — Meglepetés, a milyen szép volt s ked-vesen hatott rájuk, ép oly váratlanul jött, mert nem volt rá elkészülve senki s nem is képe-zték, hogy a „Brillant” zenekart hozott ma-gával. — Herbert, vessze ön a hölgyeket a földéltre, ott jobban hallik a zene. Nekem itt kell maradnom. Lábam nagyon fáj ismét. Menjének fel hölgyeim!

E szavakat Daunton kapitány intéz az előhadnagyhoz. Képzhető, hogy Herbert mily szivesen engedelmesskedett. — En e váratlan jött örömet nem is ál-modhatám, — szöit Herbert Norához fordulva — hogy en még együtt lehessen önnel egy ke-vés időre.

A tengeren, a lágyan ringó habok fölött igen kedvesen hangzik a zene. A két szerel-mes körötte járt két a földéltrezen, ábrándelt képeket festve egymásnak, suttogó szavakkal. — Oh, de a boldogság perzei nagyon ha-mar szoktak elrepülni. A zene, mely eddig mélabus anda dalt játszott, hirtelen átcsapott az angol hymnusra s aztán elhallgatott.

Nora s Herbert visszatértek a kajütö-be. — Közönlön önök, Dunton ur, hogy oly jó volt irántam s anyám, testvéremet oly nagy kegyeiben részesítet. El fogom mondani atyám-nak, mily jó második atyám volt ön nekem. — A kapitány mosolygva hallgatá Nora szavait. — Kedves gyermekem, — felelé — bígyje meg, én nagy örömet leltem abban, hogy önt napról napra láthatám. Anyám azonban most bizonyos, hogy elválnék s többé nem fogunk találkozni ez életben. E tudat nekem igen fáj, anyavilágunkból, mert meg vagyok róla gyö-ződve, hogy jól sejték. Hanem önöket nem fo-gom efelelni soha.

Herbert borzadva tekintett kapitányára. Nem hitte, hogy ő, kit mint hidegvérű s tel-jesen kemény szívű embernek képzelt, ily sza-vak kimondására eléggé érzélgó lehessen. Nem bívé, hogy kapitánya tud valamit a sejtelmek-ről. Ő azt örökké nevétség dolognak állítá. Háttha? Így gondolá magában Herbert, — a

Debreczenben 1874. évi januárhó...

Debreczenben 1874. évi januárhó...

Debreczenben 1874. évi januárhó...

Debreczenben 1874. évi januárhó...

